అనాధరక్షణ

ఇందిరకు పట్నంనిండా స్నేహితులే. వాళ్ళల్లో నేనూ ఒకణ్ణనుకోండి.

కాని నే నెరిగినంత బాగా ఇందిరని మరెవ్వరూ ఎరగరని నానమ్మకం. ఇందిరకు కాస్తో కూస్తో పిచ్చి ఉందని తెలుసుకున్నవాణ్ణి నే నొక్కణ్ణే!

ఇందిర ఇంటర్మీడియేట్ పాసయింది. ఆమె కింకా వెళ్ళి కాలేదు, ఇక కాదు.

వాళ్ళ అమ్మా నాన్నా ఇందిర నింటికి రానివ్వరు. ఇందిర తన ఎత్తు ధనం పోసినా పోదుకూడానూ.

అమ్మదగ్గిరకీ, నాన్నదగ్గిరకీ వెళ్ళాలిసిన అవసరం లే దిందిరకు. ఇందిర పినతండ్రి కొడుకు సోమయాజులు ఆబోగం వాళ్ళమ్మాయిని పెళ్ళాడి, ఉద్యోగం చేస్తూ పట్నంలోనే

ఉన్నాడు. ఆ పెళ్ళిని అందరికంటె ముందుగా రెండు చేతులూ ఎత్తి ఆశీర్వదించినది ఇందిరే!

సోమయాజులు గారిల్లు కేంద్రంగా పెట్టుకుని ఇందిర పరిభ్రమిస్తూ ఉంటుంది.

నవమస్థానంలో కాబోలు శనో ఏదో ఉండటం మూలాన ఇందిర ఇతర్ల కష్టాలు చూసి భరించలేదు. ఓ మాట సలహాగాని, యథాశక్తి చాకిరిగాని, ఎవరిదగ్గిర్నించన్నా తీసుకుని ఓ అయిదురూపాయల నోటుగాని అనాథల కివ్వకుండా ఇందిర రోజు గడపలేదు.

నా కిందిర పరిచయం ఎట్లా అయిందో చెప్పటానికి కొంచెం సిగ్గుగా ఉంది...

"ఇందిరకంటె సులభంగా చేతి కందే మనిషి ఉండబోదు" అని ఓ స్నేహితుడు జారవిడిచాడు.

"డబ్బుమాట?" అన్నాను, కాస్త జాగర్త మనిషిని గనక.

నా స్నేహితుడు నవ్వి, "ఇందిర ఎట్లాగైనా డబ్బ వొదిలిస్తుంది—పరిచయం కూడా అక్కర్లేదు, మొహం ఎరిక ఉంటేనే చాలు... అయితే ఎన్నడూ సొంతాని కని అడగదు—ఎప్పుడూ లోకోపకార్థామే!"

ఇందిరతో పరిచయం అయింతరవాత నా స్నేహితుడికి ఊహాశక్తి లేదని తెలుసుకున్నాను. అతను నాకు ఇందిర ఆడతనం ఆశ చూపాడుగాని, అసలా మనిషి వెయ్యి వరహాలవిలవ చేస్తుంది. ఇందిర మొగవాడే అయినా ఆ మనిషి నెరగటం ఓ అద్భుతమైన అనుభవమే.

ఇందిర అమూల్యమైన మనిషి.

ఆమె ఆడతనంజోలికి వెళ్ళలేదని కాదు - వెళ్ళాను, పరిచయమైన కొద్దిరోజులకే ఇద్దరమూ కలిసి అట్లా సినిమాకు వెళ్ళి అటునుంచి నాగదికి తీసుకెళ్లాను. పన్నెండింటి దాకా ఇందిర నాకు అందరి కష్టాలూ చెప్పి, పొద్దుపోయింది వెళతా నన్నది.

నేను వొద్దన్నాను. ఆ రాత్రికి నాగదిలో ఉండి పొమ్మన్నాను. ఎవరికన్నా తెలిస్తే ఏమన్నా అనుకోరా అన్నది. వాళ్ళనుకోవటం అబద్ధం చెయ్యటం దేనికన్నాను.

ఇందిర కొంచెం ఆలోచించి తనమీద నాకు ప్రేమా అనడిగింది ఎందుకంటే నేను ప్రేమఉన్నట్టు కనిపించలే దన్నది.

నాకు ప్రేమలో నమ్మకం లేదన్నాను.

ఇందిర మొహం చాటంత అయింది. ఆమె వెళ్ళే ప్రయత్నం మాని, మళ్ళీ కుర్చీలో కూచుంటూ నాకు ప్రేమ ఏమిటో చెబుతా నన్నది. అని చెప్పింది.

శ్రీనివాసరావని ఓ అబ్బాయి. తనకన్న ఒక్క ఏడాదే పెద్ద. మద్రాసులో చదివేవాడు. వాళ్ళు చాలా భాగ్యవంతులు. సీనుకు చాలాచిన్నతనంలోనే పెళ్లి అయింది. పట్నంలో అడ్డమైన స్నేహితులందర్నీ దగ్గరికితీసి డబ్బు తగలేసేవాడు. ఎవరికీ కాదనలేడు. అతన్ని ఉద్ధరించే ఉద్దేశంతో తను అతని సావాసం ప్రారంభించి అతనికి గార్డియన్ అయింది.

మగవాడికీ ఆడదానికి సావాసం అయినతరువాత అది ప్రేమగా పరిణమించకుండా ఎట్లా ఉంటుందీ? అందులో సీను తనని గాఢంగా ప్రేమించాడని తనకు మొదటనే తెలిసిపోయింది. అయితే సీను వొట్టి మేక కావటంవల్ల భయపడ్డాడు. అతని అవస్థ చూళ్ళేక తనే అతన్ని ప్రోత్సహించింది.

సీను తనని ఎట్లా ప్రేమించాడో వర్ణిస్తే తీరదు. అతనికింక లో ప్రపంచమే లేదు. చదివేవాడు కాడు నాకోసం చదువు పాడుచేసుకోకు అని సలహా చెప్పటంకూడా ఎంత క్రూరం! ...ఆ ప్రేమలో పడిపోయి సీను తన కష్టసుఖాలుకూడా విచారించేవాడుకాడు. కాని తను అతని ప్రేమకోసం ఎన్ని కష్టాలైనా పడింది

ఇంకోతమాషా ఏమిటంటే, సీను ఇంతప్రేమలోనూ తనతో వొందసార్లు రోజూ పోట్లాడేవాడు. తన ప్రతి చూపునూ, మాటనూ విమర్శించి తన కతనిమీద ప్రేమ లేదని తేల్చేవాడు. వొట్టి పసిపిల్లవాడి వతు!

ఇంక సీను అసూయ చెప్పటానికి వీల్లేదు. తన ఇతర స్నేహితులు, నాబోటివాళ్ళుంటారా, వాళ్ళందరు తన ప్రేమను పంచుకుంటున్నారని దెప్పేవాడు. అతనికి తనుతప్ప ప్రపంచములో ఆడదే లేదు తనకూ అతనుతప్ప ఇంకో మగాడే లేనట్లుండేది. కాని యదార్థంగా ఉన్నవాళ్లతో విరోధం తెచ్చి పెట్టుకుంటామా, చెప్పండి!...

ఈసీను ప్రణయకథను ఇందిర ఎంతో ఉత్సాహంతో పూర్తిగా గంటసేపు వర్ణించింది. నే నడ్డుపడకపోతే ఈ కథ తెల్లార్లూ నడిచేట్లు కనిపించింది.

"ఏమో... ఇటువంటి ప్రేమలో నాకు విశ్వాసం లేదు... మీరాసీను వొట్టి స్వార్థపరుడల్లే ఉన్నాడు. నే నింత సేపూ విన్నకథలో సీను అనేవాడికిగల ఆత్మప్రియత్వం ఒకటి కనిపిస్తున్నదిగాని—" అని ప్రారంభించాను.

"అయ్యో! నన్నేమాటలన్నీ అని కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకునేవాడండి!... సీనుహృదయం నేను బాగా ఎరుగుదును!" అన్న దిందిర.

"అదృష్టవశాత్తూ నాకు ప్రేమంటే ఏమిటో తెలీదు. కాని ఎప్పుడైనా దాన్ని ముద్దుపెట్టుకోబుద్ధి అయేదీ నాకు తెలుసు... ఇప్పుడు నిన్ను ముద్దుపెట్టుకోబుద్ధి అవుతున్నది. ను వ్వీకథంతా కాస్సేపు కట్టిపెడితే—"

2

ఇందిరతో ప్రణయం నడపటంకంటె సులభమైన విషయం లేదు. కామాన్ని ఆకలిదప్పుల లెక్కకు తెచ్చింది నా కొక్క ఇందిరే కనిపిస్తున్నది.

అనేకమందికి చప్పున వశమయిందిగదా అని ఇందిర వొట్టి పిటిదనటం తప్పేమో అనుకుంటాను. ఇందిర వెకిలి

మనిషి కాదు. ఇతరులల్లే తనదగ్గిర ఏదో దాచుకోదగినముల్లె ఉన్నట్టు నటించదు; మనస్సు చెప్పిన ఇచ్చేస్తుంది—మన స్సిచ్చి శరీరం దాచుకోదు... ప్రపంచంచేత తప్పు పట్టించుకో కుండా ప్రవరిస్తూ వెకిలితనం వెళ్ళగక్కేవాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు.

ఇందిరని నేనెప్పుడూ ఏమీ అనను, విమర్శించను; ఇందిర కేమీ బోధించను, ఉపదేశించను; ఇందిరను తేలిక చేసిచూడను, అన్యాయం చెయ్యను.

ఇందిరను అన్యాయం చేసినవాడు పురుగులుపడి పోతాడు.

అయితే నేను ఇందిరని ఆరాధించలేదు, ఆమెను గురించి కలలు కనలేదు. ఆవిడచుట్టూ గగనసౌధాలు కట్ట లేదు.

ఈపనులు చెయ్యలేకపోవటం పెద్దతప్పుగా నాకు తోచలేదు.

ఈనాటి సంస్కారం—తెలుగువాళ్ళ సంస్కారం - ఇందిరకంటె ఉత్తమమైన మనిషి నివ్వలేదని నేను గట్టిగా నమ్ముతాను.

వైకుంఠమనేది ఉంటే ఇందిర చచ్చి వైకుంఠానికి పోతుంది.

ఇందిరకూ నాకూ ఏదో ఉందని తెలియగానే కొందరు మూఢులు మా రంకు ప్రచారం చేసి మాకేదో అప ఖ్యాతి తేవాలని చూశారు మా రంకు గోప్యంగా ఉంచ

టానికి నే నెటువంటి ప్రియత్నమూ చెయ్యలేదని వాళ్లెర
గరు.

మరికొందరు మూర్ఖులు—ఇందిరతో సంబంధం
ఉన్నవాళ్ళు — నన్నుచూసి అసూయపడాలనికూడా
చూశారు... ఇందిర ప్రచారం చేస్తున్న ఉత్తమజాతి
సంస్కారం వాళ్ళ కేళోశానా అరగలేదు, పాపం!

నామటుకు నాకు అసూయలో ఏమీ విశ్వాసం
లేదు... అది జీవశక్తిని దుర్వ్యయం చెయ్యటమేగాని
మరోటి కాదు.

అపఖ్యాతికి వెరవక, అసూయలో విశ్వాసం లేని
వాణ్ణి ఎవరేం చెయ్యగలరూ?... మమ్మల్ని గురించిన అల్లరి
దానంతట అదే సద్దుమణిగింది.

నేను ముఖ్యంగా కోరింది ఇందిర శరీరంకాదు—
ఇందిర స్నేహం. దాన్నెవ్వరూ అడ్డలేకపోయినారు.

అడపా దడపా అయిదురూపాయల నోట్లిచ్చుకుని
ఇందిరద్వారా అడ్డమైనవాళ్ళనూ ఆదుకుంటూ ఇందిర స్నేహి
తానికి పాత్రుణ్నయినాను.

3

ఓరోజున ఇందిరవెంట సీను మా గది కొచ్చాడు.
తనకూ ఇందిరకూ ఏమీసంబంధం లేనట్టు ప్రవర్తించటానికి
అతను పడే పాట్లు చూసి అతను సీనేనని పోల్చుకో గలి
గాను.

ఇందిర సీను మొహంమీదినించి కళ్లు తియ్యలేకుండా ఉంది—నాతో మాట్లాడేటప్పుడుకూడా.

"ఈయనే శ్రీనివాసరావు" అన్న దిందిర.

"నే నట్లాగే అనుకున్నాను!" అన్నాను.

"కాకినాడలో మంచిపేరుగల ప్లీడరు. నెలకి అయిదారు వొందలు సంపాయిస్తాడు నిక్షేపంగా!"

ఈ మాట శుద్ధ అబద్ధంగా కనిపించింది. అతను ప్లీడరీ మొదలుపెట్టి ఏ రెండుమూడేళ్ళు తప్ప అయి యుండదు. అతను వయసులో నా కంట అధమం ఏడెనిమి దేళ్ళు చిన్నల్లే కనిపించాడు. అతను కాకినాట్లో, ఈరోజుల్లో అయిదారొందలు సంపాయిస్తున్నాడంటే ఎట్లా నమ్మటం?

కాని సీను ఇందిరకు ఎదురుచెప్పలేదు.

నాకు సీనును చూస్తే అసహ్యంవేసింది అతనికి మటుకు నామీద అనుమానం కలిగినట్టు లేదు. అతన్ని ఇందిర కళ్ళతో అంత ప్రత్యక్షంగా ఆరాధిస్తుంటే నాలో ఏ వికారము లేకపోవటం అతనికి నమ్మకం ఇచ్చిఉంటుంది.

నాలో కొంతవికారం కలక్కపోలేదు. ఇందిర నన్నే అట్లా కళ్ళతో ఆరాధిస్తే నేను ఆమె నెప్పుడో మార్చిఉండే వాణ్ణి—అధమం కృతజ్ఞతఅయినా ప్రకటించి ఉండేవాణ్ణి. అతని మొహంలో అటువంటి కృతజ్ఞత ఏమీ కనుపించలేదు.

ఇందిర తనని ఆరాధిస్తుంటే సీను తన స్వార్థంగురించి ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు!

సీను మనస్సులో ఏదో క్షోభఉన్నట్లు కనిపించింది.

అయితే ఆ క్షోభకూ, ఇందిరకూ ఏమీ సంబంధం ఉన్నట్టు లేదు.

రెండు మూడు రోజులు ఇందిర నాక్కనిపించలేదు... ఓ రోజు రాత్రి పొద్దుపోయి నాగదికివచ్చి పరధ్యానంగా కూచున్నది.

"సీను వెళ్ళాడా?" అన్నాను.

"పాపం... వెళ్ళాడు!" అన్నది.

పాపానికి కారణం అడిగాను.

"బోలెడంతఆస్తి...లక్షణంగా బోలెడంత సంపాయిస్తాడు... కాని సీనుకు ఇంట్లో సౌఖ్యం లేదు. రంభంటి పెళ్ళాం. కాని ఆ మనిషికి హృదయం లేదు సీనుది చాలా సుకుమారమైన హృదయం ఆ మనిషి తనకెంత గొప్ప మొగుడు——ఎంత మంచి మొగుడు దొరికాడో తెలీక అతని హృదయాన్ని సూదులుపెట్టి గుచ్చుతుంది...సీను బాధపడతాడు, కాని ఇతర్లని బాధ పెట్టలేడు... అదిచూసి ఆవిడ నానాటికి విజృంభించింది... పైగా అత్తగారుకూడా ఇంట్లోనే ఉంటుంది. తల్లీ కూతురూ ఏకమై అతని మనస్సును శాంతి లేకుండా చేస్తున్నారు" అని చెప్పిం దిందిర.

"ఇద్దరాడవాళ్ళని అదుపు చెయ్యలేని వాణ్ణి గురించి మనం విచారించి ఏం లాభం?"

"అతను అదుపు చెయ్యగలిగితే మనం విచారించనే అక్కర్లేదుగా!" అన్నది ఇందిర.

ఈముక్క నాకు తట్టనేలేదు.

"విచారించి ఏంచేస్తావు?" అన్నాను.

"అదే ఆలోచిస్తున్నాను" అన్నది.

ఇందిరలో అనాథశరణతత్పరత తల ఎత్తింది. ఇటువంటప్పుడే ఇందిరనిముద్దు పెట్టుకోబుద్ధయేది... కానిఇవాళ నేను ఇందిరకు పరాయివాణ్ణి... ఏదీ? నీను వెళ్లి ఇంకా మూడు గంటలైనా కాందే!

నేను వెనక్కు తగ్గాను.

ఇందిర నా గదిలో ఇంకోపక్క పరుచుకు పడుకుంది. ఎక్కువసేపు ఏదో ఆలోచనలో ఉండి నన్నాళే పలకరించ లేదు.

అకస్మాత్తుగా అర్ధరాత్రి రెండుగంటల వేళ "నా వంటిది కొంపలో నెల్లాళ్ళుంటేనా?" అని అడిగింది.

నేను నిద్రమత్తుగా "ఏ కొంపలో" అన్నాను.

"నీను కొంపలోనే" అన్నది.

"బాగానే ఉణ్ణు కాని నీవంటిది ప్రపంచంలో ఇంకొకటిలేదు అది మరువవద్దు" అని సలహా ఇచ్చాను.

4

ఇందిర నా సలహా పాటించలేదు. కాకినాడకు ప్రయాణం కట్టింది. ఆపటం నాశక్యం కాలేదు.

కాకినాడ వెళ్ళిన మర్నాడు ఇందిర నాకో ఉత్తరం రాసింది. సీను కాపరం బాగుచెయ్యాలనే ఇందిర దీక్ష తప్ప ఆ ఉత్తరంలో ఏమీ విశేషాలు లేవు. ఇంకో నాలుగైదు రోజుల్లో గాని అక్కడి విషయాలు విపులంగా రాయదని రెండో ఉత్తరంకోసం ఎదురుచూస్తుండగా ఇంతలో ఇందిరే తిరిగివచ్చింది.

మనిషి చిక్కిపోయి, పాలిపోయినట్టుగా ఉంది.

"వెళ్ళినపని అయిందా?... సీను కాపరం చక్క బెట్టి వచ్చావా?" అన్నాను.

"వెళ్ళినపని అయింది... ఇప్పుడు సీనుగారింటో అంతా కులాసాగానే ఉన్నారు" అన్నది.

మరి ఇందిర ఉత్సాహం రైల్లో యెక్కడ పారేసుకుందో!

ఆమాట అనేటప్పటికి ఇందిర నా రొమ్ముల్లో మొహందూర్చి ఏడవటం మొదలు పెట్టింది.

ఏడవటం మాని ఏం జరిగిందో చెప్పకపోతే ఇప్పుడే, దొరికినబండికి కాకినాడ వెళ్ళి శ్రీనివాసరావు మక్కెలు పిరగ్గొట్టి వస్తానన్నాను.

ఇందిర జరిగిందంతా చెప్పింది. విషయం ఇదీ:

సీను భార్యకలు నిచ్చాడు. కొందరు కొందరు ఆడదాని శరీరాన్ని తమ ఆత్మాభిమానంతో కొనుక్కుంటారు. సీను అటువంటిపనే చేశాడు.

సీను భార్య అసలే ధనికులబిడ్డ. అహంకారతిశయానికి లోటు లేదు. మొగుడికి తన బంధంతప్ప ఇంకేమీ ఉండరాదని తీర్మానించుకుంది. అవతలిమనిషి మనసు నొప్పించటానికి ఆవిడకు అభ్యంతరంలేదు సరేకదా నొప్పించే విద్యలోకూడా ఆరితేరినది.

ఇందులో ఆవిడకు శిక్షణ యిచ్చినమనిషి సీను అత్తగారు.

సీను సుకుమార హృదయుడనే దానికేమీ సందేహంలేదు. ఆ భావకవి హృదయం అగత్యం కలిగినప్పుడన్నా ముక్కు పుటా లుబ్బించి రంకెవెయ్యలేదు.

సీను తమ యిష్టానుసారం ప్రవర్తించినప్పుడల్లా తల్లికూతుళ్ళిద్దరూ చడామడా పోట్లాడుకుని రెండువేపుల్నుంచీ సీనును నానామాటలూ అనేవాళ్ళు.

సీను ఇద్దర్నీ చెరో మొట్టికాయా వెయ్యక ఇంట్లోంచి లేచిపొయ్యేవాడు.

ఒక్కరోజు సీను ఇంటికొచ్చేటప్పటికీ ఇంటో వంటా తాటా ఉండేదికాదు.

సీను హోటలుకెళ్ళి భోంచేసేవాడు.

నిత్యమూ ఇదేవరస. కావటానికి బ్రాహ్మలూ, సంపన్నులూ కాని, ఎంత అలగా కాపరంకూడా ఒకప్పుడు కాక

పోతే ఒకప్పుడన్నా బాగుంటుంది. ఈ కాపరం దానికన్నా అన్యాయం.

ఇందిర దిగగానే ఇంట్లో ఆడవాళ్ళకామె ఎవరో తెలీదు. సీను ఇందిర పేరయినా పెళ్లాం దగ్గిర ఎన్నడూ యెత్తలేదు, దాచాడు!

ఇందిర సీనుకు చాలా సలహా లిచ్చింది. అత్తగార్ని పంపెయ్యమన్నది. ఇంట్లో ఆడవాళ్లకు డబ్బు అందనివ్వొద్దన్నది.

తల్లికూతుళ్ళు పోట్లాడుకునేటప్పుడు పారిపోవద్దన్నది. అది అతనిమీద వాళ్ళు ఆయుధంకింద ఉపయోగిస్తున్నారన్నది.

సీను అన్నింటికీ, „నీకు తెలీ దిందిరా!” అని సమాధానం ఇచ్చాడు.

“అసలు నువ్వెప్పుడెందుకొచ్చావు?” అన్నాడు.

ఇందిర వినిపించుకోలేదు. రెండురోజులపాటు అతని దగ్గర ఉన్న డబ్బంతా తనదగ్గిరే ఉంచింది ఇంటిఖర్చుకు తనే లెక్కపెట్టి యిచ్చింది.

“నా భార్య కావాలన్నది పది రూపాయలియ్యి!” అని సీను అడిగితే ఇందిర ఖచ్చితంగా లేవన్నది.

ఆ రోజు కొంపలో రాగాలు, పెడబొబ్బలూ ఎక్కువయినై. ఇంట్లో నిప్పు రాజెయ్యలేదు.

ఎవతోవచ్చి నా కాపరం చెడగొట్టుతున్నదో - అని సీను పెళ్ళాం పెడబొబ్బలు పెట్టింది.

సీను కొంపలో లేకుండా మాయమైనాడు.

ఇందిర సీను పెళ్ళాంతో ఖచ్చితంగా చెప్పేసింది.

"ఈ శషభిషలు నాదగ్గిర సాగవు. ఈ సీనును సరిగా చూసేదాకా నేను వెళ్ళను. సీనుమీద నీకెంత హక్కుందో నాకూ అంత హక్కుంది-కావలిస్తే ఇంకా ఎక్కువే వుంది!"

మర్నాడు కొంపలో మార్పు కలిగింది. సీను భార్య, అత్తగారూ ఉదయం లేచింది లగాయితు ఎంతో సఖ్యతగా వుండడమేగా సీనుతో కూడా యెంతో ఆపేక్షగా ఉండటం మొదలుపెట్టారు. సీను మొహం చాటంత అయింది.

ఇందిరే కరిగిపోయింది. దుర్మార్గుడు కాసేపు సన్మార్గుడల్లే ప్రవర్తించినప్పుడు అమాయక హృదయాలకు కలిగే ఆనందానికి సామ్యం లేదు.

ఉదయమే సీనుకూ ఇందిరకూ కాఫీ ఉప్మాలు పెట్టారు. మధ్యాన్నం సీను అత్తగారు పులిహోర చేసింది. భోజనాల దగ్గర సీను ఇందిరతో, "పులిహోర చేస్తే మా అత్తగారే చెయ్యాలి. ఇంకెవరు చేసినా నాకు బాగుండదు" అన్నాడు

"మిగిలినవంట యావత్తు మా అమ్మంత బాగా చేస్తానుగాని ఆ పులిహోర మటుకు కుదరదు" అన్నది సీను పెళ్ళాం.

"అయ్యో! కిందటేడు మా చెల్లెలు కూతురు పెళ్లిలో నేను పులిహోర చేస్తే వంటబ్రాహ్మణులు వెల్లికిలా పడ్డారు! మూరు వడ్డించడానికి లేకపోయింది..." అని సీను అత్త గారు ప్రారంభించింది.

ఇందిరకు పులిహోరలో ఉప్పెక్కువయిందనిపించింది, కాని చాలా బాగా కుదిరిందని ఒప్పుకుంది.

ఆరోజు సాయంకాలం ఇందిర తన దగ్గిర ఉన్నడబ్బు సీనుకు వప్పగించేసింది.

"ఇక ఫర్వాలేదు. నీ కాపరం ఇట్లాగే నడిచిపోనీ!" అని సీనుకు సలహా ఇచ్చింది ఇందిర.

సీనుకూడా ఫర్వాలేదని ఒప్పుకున్నాడు.

"అదిసర్లె, ఇక నువ్వు పట్నం వెళ్లిపో... నే చెబుతాగా!" అన్నాడు సీను.

ఇందిరకు ఆశ్చర్యంవేసింది. తాను చేసిన ఉపకారం చూసి సీను, తాను వెడతానన్నా పోనివ్వడన్న విశ్వాసంతో ఉన్నది ఇందిర. అదీకాక అతను సుఖపడటం కళ్లారా చూద్దామనే కాంక్షకూడా ఇందిరకు లేకపోలేదు.

"ఏం?" అన్న దిందిర.

"నే చెబుతాగా!... అదేమంచిదీ!" అన్నాడు సీను.

"మళ్ళీ కొంపలో అల్లరి జరక్కుండా చూసుకుంటావు కద!" అన్నది ఇందిర...

"స్టేషనుదాకా రావు, సీనూ?" అన్న దిందిర.

"వొద్దనుగాని....మా అత్తగారూ నా భార్యా సుబ్బారావు పంతులుగారింటికి ప్రయాణమవుతున్నారు..." అన్నాడు సీను.

బిక్క మొహంతో ఇందిర పట్నం చేరుకుంది.

5

"ఎన్నటికీ ఎవర్నీ నమ్మను... నామీద నిజంగా ప్రేమ గలవాడివి నువ్వొక్కడివే కనిపిస్తున్నావు!" అన్న దిందిర నాజుట్టు చెరుపుతూ.

"నేనా! ఎబ్బె, నాకు ప్రేమంటే ఏమిటో తెలీదు... నాకు ప్రేమలో నమ్మకంకూడా లేదు" అన్నాను భయ పడుతూ.

ఇందిరనోట ప్రేమఅనే మాటవస్తే నాకు జెర్రిని చూసినట్టవుతూవచ్చింది

"అదే నిజమైన ప్రేమకు లక్షణం!"అన్నది ఇందిర. "ఇక నీతోతప్ప ఇంకెవ్వరితోనూ స్నేహం చెయ్యను."

"మళ్లా నన్నుకూడా ఇంకో శ్రీనివాసరావును చెయ్యాలని చూస్తున్నావు... కాని శ్రీనివాసరావు అనాథ, నేను కాను!"

ఈ ముక్క నేను ఇందిరతో అనలేదు, నాలో నేనే అనుకున్నాను.